

Bruxelles, 15. prosinca 2021.
(OR. en)

15076/21

Međuinstitucijski predmet:
2021/0405(NLE)

EMPL 560
SOC 746
EDUC 421
ECOFIN 1249

POP RATNA BILJEŠKA

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	10. prosinca 2021.
Za:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2021) 773 final
Predmet:	Prijedlog PREPORUKE VIJEĆA o individualnim računima za učenje

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2021) 773 final.

Priloženo: COM(2021) 773 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 10.12.2021.
COM(2021) 773 final

2021/0405 (NLE)

Prijedlog

PREPORUKE VIJEĆA

o individualnim računima za učenje

{SEC(2021) 417 final} - {SWD(2021) 368 final} - {SWD(2021) 369 final} -
{SWD(2021) 370 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Uspjeh digitalne i zelene tranzicije ovisi o radnicima s odgovarajućim vještinama, a zbog potrebe za brzim djelovanjem sustavima potpore država članica nameću se veliki zahtjevi u pogledu trajnog učenja. Štoviše, zbog demografskih promjena u Europi moramo iskoristiti puni potencijal svih kako bismo osigurali održivi rast. Naposljetku, oporavak od socioekonomskih posljedica pandemije bolesti COVID-19 zahtijeva jačanje politike u području vještina kako bi se prema potrebi pružila potpora za uspješne promjene radnog mjesta.

Razvoj vještina temeljni je dio odgovora na te izazove. Vještine su središte europskog načina života jer su ključni pokretač uspjeha pojedinaca na tržištu rada koje se brzo mijenja. Razvijen skup vještina otvara prilike, pruža sigurnost u neizvjesnim vremenima te promiče uključenost i društveni napredak. Međutim, premalo osoba u Europi sudjeluje u redovitom učenju nakon dovršetka temeljnog obrazovanja. Mnogima se ne pružaju prilike za usavršavanje ili prekvalifikaciju zbog njihova statusa na tržištu rada ili osobnih okolnosti, kao što su nedostatak financijskih sredstava, vremena ili motivacije za osposobljavanje. Ograničena svijest o vlastitim potrebama za vještinama, ograničena transparentnost ponuda za osposobljavanje, nesigurnost u pogledu kvalitete i priznavanja programa osposobljavanja te nedovoljna prilagodba dostupnih ponuda pojedinačnim potrebama pridonose manjku motivacije za pohađanje osposobljavanja u kontekstu ograničenih mogućnosti za financijsku potporu.¹

Danas zbog toga samo jedna od deset odraslih osoba u Europi pohađa osposobljavanje u određenom razdoblju od četiri tjedna², a manje od polovine svih odraslih osoba navodi sudjelovanje u aktivnostima formalnog ili neformalnog obrazovanja ili osposobljavanja u razdoblju od 12 mjeseci. Nadalje, oni koji se obrazuju ili osposobljavaju nisu nužno oni kojima je to najpotrebnije. Na primjer, veća je vjerojatnost da će u učenju sudjelovati osobe zaposlene na neodređeno vrijeme nego druge odrasle osobe (45 % u odnosu na 29 %), a sektori, zanimanja i vrste radnih odnosa s višim udjelom niskokvalificiranih radnika nalaze se na dnu ljestvice usavršavanja.³ Općenito, žene u malo većoj mjeri nego muškarci sudjeluju u obrazovanju odraslih (38,4 % u odnosu na 36,4 %). Međutim, malo je veća vjerojatnost da će muškarci navesti učenje zbog razloga povezanih s poslom nego žene.⁴

Kvalificirana radna snaga također je ključna za produktivnost, održivost i inovativnost poduzeća svih veličina, posebno malih i srednjih poduzeća (MSP-ovi). Ona im omogućuje da rastu i doprinose uspješnoj zelenoj i digitalnoj tranziciji te tako stvaraju visokokvalitetna

¹ Vidjeti odjeljak 2.2. procjene učinka za analizu uzroka problema koji dovode do niske i neujednačene razine sudjelovanja u osposobljavanju.

² Istraživanje o radnoj snazi 2020., varijabla [TRNG_LFSE_01](#).

³ [Istraživanje o obrazovanju odraslih 2016.](#), u dobi između 25 i 64 godine, osim vođenog osposobljavanja na radnom mjestu. To je posljednja godina za koju su dostupni podaci o sudjelovanju odraslih u obrazovanju u prethodnih 12 mjeseci.

⁴ Kod muškaraca je 79 % neformalnog učenja bilo povezano s poslom, u usporedbi sa 71 % kod žena. Podaci za formalno učenje nisu dostupni.

radna mjesta. Usvajanjem odgovarajućih vještina poduzećima se omogućuje i korištenje napredne tehnologije.

Međutim, neusklađenost i nedostatak vještina na tržištu rada i dalje postoje te se javljaju u sve većoj mjeri⁵. Na primjer, njima se već ograničava prelazak na zelenije gospodarstvo u kojem se naglasak stavlja na važnost ulaganja u vještine radi ostvarivanja ambicioznih ciljeva EU-a u pogledu europskog zelenog plana, uključujući ciljne vrijednosti smanjenja emisija⁶. Situacija je ista i u kontekstu digitalne tranzicije jer više od 70 % poduzeća navodi da im je nedostatak osoblja s odgovarajućim digitalnim vještinama prepreka ulaganjima⁷. Posebno su mala i srednja poduzeća često u nepovoljnom položaju u odnosu na veća poduzeća kad je riječ o pružanju potpore osoblju za razvoj vještina. Veća je vjerojatnost da će zaposlenici velikih poduzeća sudjelovati u osposobljavanju (55 %) nego zaposlenici malih i srednjih poduzeća (42 %). Mala i srednja poduzeća uključuju i mikropoduzeća s manje od 10 zaposlenih, koji u najmanjoj mjeri sudjeluju u osposobljavanju (36 %)⁸.

Komunikacija Komisije o Programu vještina za Europu⁹ za održivu konkurentnost, socijalnu pravednost i otpornost objavljena je u srpnju 2020., na vrhuncu pandemije bolesti COVID-19. U njoj se pozvalo na revoluciju vještina i promjenu paradigme u kontekstu politike usmjerene na razvoj vještina te je najavljeno 12 mjera za postizanje tog cilja. U jednoj od tih mjera najavljena je inicijativa o individualnim računima za učenje kojom se osobama omogućuje da stječu i čuvaju prava na osposobljavanje kako bi ih mogli iskoristiti za osposobljavanje, usmjeravanje ili vrednovanje.

Promjena paradigme u kontekstu politike usmjerene na razvoj vještina utječe i na oblikovanje mnogih ključnih inicijativa Komisije:

- Akcijski plan za provedbu europskog stupa socijalnih prava uključivao je ambiciozan glavni cilj u području vještina: do 2030. svake bi godine u osposobljavanju trebalo sudjelovati 60 % radno sposobnih odraslih osoba u EU-u. Čelnici EU-a podržali su to u Izjavi iz Porta od 8. svibnja 2021. i zaključcima Europskog vijeća od 25. lipnja 2021.¹⁰;
- u europskom zelenom planu¹¹ vještine su prepoznate kao ključni pokretači zelene tranzicije na moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo. U

⁵ U [EIB-ovoj anketi o ulaganjima](#) udio poslodavaca u EU-u koji su smatrali da poteškoće u pronalasku radnika s odgovarajućim vještinama predstavljaju prepreku ulaganjima povećao se sa 66 % u 2016. na 76 % u 2019., uz tek neznatno smanjenje na 73 % u 2020., godini obilježenoj pandemijom COVID-19.

⁶ Međunarodna organizacija rada (2019.), [Skills for a greener future: A global view based on 32 country studies](#).

⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija: „Digitalni kompas 2030.: europski pristup za digitalno desetljeće” ([COM\(2021\) 118 final](#)).

⁸ [Istraživanje o obrazovanju odraslih 2016.](#), u dobi između 25 i 64 godine, osim vođenog osposobljavanja na radnom mjestu.

⁹ Komunikacija Komisije o Programu vještina za Europu za održivu konkurentnost, socijalnu pravednost i otpornost ([COM\(2020\) 274 final](#)).

¹⁰ [Izjava iz Porta – Consilium \(europa.eu\)](#) i [2425-06-21-euco-conclusions-en.pdf \(europa.eu\)](#)

¹¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Europski zeleni plan” ([COM\(2019\) 640 final](#)).

Komunikaciji Komisije od 14. srpnja 2021., „Spremni za 55 %”¹² prepoznato je da zelena tranzicija može biti uspješna samo ako EU ima kvalificiranu radnu snagu koja mu je potrebna kako bi ostao konkurentan;

- predsjednica von der Leyen u svojem je govoru o stanju Unije 2021. naglasila važnost ulaganja u digitalne vještine i potrebu da se čelnicima EU-a na to skrene pozornost. U Komunikaciji Komisije o digitalnom desetljeću Europe¹³ ponavlja se cilj da do 2030. najmanje 80 % stanovništva EU-a stekne barem osnovne digitalne vještine te se postavlja cilj da do iste godine bude zaposleno 20 milijuna stručnjaka u području IKT-a, s podjednakim udjelom žena i muškaraca. U nedavno donesenom prijedlogu Komisije o programu „Put u digitalno desetljeće”¹⁴ uspostavljen je okvir za daljnji napredak prema navedenim ciljevima;
- u Komunikaciji Komisije o novoj industrijskoj strategiji za Europu¹⁵ poziva se na odlučno djelovanje kako bi cjeloživotno učenje postalo stvarnost za sve te kako bi obrazovanje i osposobljavanje išli ukorak s dvostrukom tranzicijom te je pomogli ostvariti;
- Mehanizam za oporavak i otpornost¹⁶, dio instrumenta Next Generation EU, i višegodišnji financijski okvir državama članicama osiguravaju financijska sredstva EU-a za ulaganja u vještine u dosad neviđenom opsegu. Svi nacionalni planovi za oporavak i otpornost koje je Komisija dosad donijela uključuju mjere za usavršavanje i prekvalifikaciju odraslih.

Ova je inicijativa nužna jer su se prethodne inicijative pokazale nedostatnima da bi se znatno povećalo sudjelovanje odraslih u osposobljavanju i uklonili nedostaci u pogledu potpore za pristup osposobljavanju. Iako se situacija razlikuje među državama članicama, sve se suočavaju sa sličnim izazovima, kao što je vidljivo iz analize europskog semestra i preporuka za pojedinu zemlju¹⁷.

Analiza iz procjene učinka¹⁸ otkriva da postoje **dva opća uzroka problema**: pojedinci ne primaju **dovoljnu financijsku potporu za osposobljavanje**, među ostalim **kako bi prevladali prepreke u kontekstu posvećivanja vremena za osposobljavanje**, i **motivacija za pohađanje osposobljavanja nije dovoljno visoka**.

¹² Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Spremni za 55 %”: ostvarivanje klimatskog cilja EU-a za 2030. na putu ka klimatskoj neutralnosti ([COM\(2021\) 550 final](#)).

¹³ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Digitalni kompas 2030.: europski pristup za digitalno desetljeće” ([COM\(2021\) 118 final](#)).

¹⁴ Put u digitalno desetljeće ([COM\(2021\) 574](#)).

¹⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ažuriranje nove industrijske strategije za 2020.: izgradnja snažnijeg jedinstvenog tržišta za oporavak Europe” ([COM\(2021\) 350 final](#)).

¹⁶ [Uredba \(EU\) 2021/241](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 12. veljače 2021. o uspostavi Mehanizma za oporavak i otpornost, SL L 57, 18.2.2021., str. 17.–75.

¹⁷ Vidjeti Prilog 6.3. procjeni učinka za pojedinosti o nejednakostima u sudjelovanju odraslih u obrazovanju i Prilog 6.4. za pregled preporuka za pojedinu zemlju o vještinama.

¹⁸ Vidjeti odjeljak 2. procjene učinka.

Posljedice problema višestruke su, od većeg rizika od nezaposlenosti, nižih plaća i manjeg zadovoljstva pojedinca poslom do smanjene produktivnosti u poduzećima, posebno u MSP-ovima, te sukladno tome nižeg BDP-a i manje otpornosti u gospodarstvu u cjelini¹⁹.

Ako se ne poduzmu odlučne mjere, očekuje se da će do 2030. sudjelovanje odraslih u obrazovanju dosegnuti tek oko 49 %, što je znatno manje od cilja od 60 %. Zbog toga Komisija predlaže nov pristup podupiranju usavršavanja i prekvalifikacije u EU-u, u skladu s Programom vještina, kojim se pojedincima daje kontrola nad cijelim postupkom te im se pružaju potpora i alati potrebni za redovito sudjelovanje u učenju.

Opći je cilj inicijative poduprijeti reforme država članica kako bi se odraslim osobama omogućilo sudjelovanje u osposobljavanju radi povećanja stope sudjelovanja i smanjenja nedostatka vještina. Prijedlog obuhvaća sve radno sposobne odrasle osobe, bez obzira na njihov status na tržištu rada ili radni status²⁰. Stoga se u njemu zauzima potpuno nov pristup cjeloživotnom učenju, u kojem se prava na osposobljavanje odvajaju od izvornog financijera i potpuno vlasništvo nad tim pravima daje pojedincima. Inicijativom se na taj način pridonosi općem cilju EU-a da promiče visoko konkurentno socijalno tržišno gospodarstvo, s ciljem pune zaposlenosti i društvenog napretka. U analizama scenarija upućuje se na to da bi se predloženim pristupom sudjelovanje u osposobljavanju 2030. povećalo na razine koje nadmašuju cilj EU-a od 60 %²¹.

Konkretno, ovim se prijedlogom preporučuje državama članicama da omoguće odraslim osobama sudjelovanje u osposobljavanju kako bi se povećala stopa sudjelovanja i smanjio nedostatak vještina:

- (a) pružanjem potpore svim radno sposobnim odraslim osobama u pristupu osposobljavanju, uključujući radi promjene radnog mjesta i bez obzira na njihov status na tržištu rada ili radni status;
- (b) povećanjem poticaja i motiviranjem pojedinaca za traženje osposobljavanja.

Kako bi se postigli ti ciljevi, ovom se predloženom preporukom države članice pozivaju da uspostave individualne račune za učenje. U njima će biti sadržano pravo na cjeloživotno učenje putem individualnih računa za učenje koji će služiti kao sredstva kojima se pojedincima omogućuje sudjelovanje u osposobljavanju relevantnom za tržište rada te poticajni okvir koji uključuje mogućnosti usmjeravanja i vrednovanja, čime će se podržati stvarno korištenje osposobljavanja. To odgovara smjernici br. 6. iz Odluke Vijeća o smjernicama za politike zapošljavanja država članica iz 2021.²² („Smjernice za zapošljavanje”), kojom se potvrđuje verzija iz 2020.²³, u kojoj se naglašava pristup

¹⁹ Vidjeti odjeljak 2.3. procjene učinka.

²⁰ Pojam „status na tržištu rada” obuhvaća sve zaposlene osobe, nezaposlene osobe i osobe koje nisu dio radne snage. Pojam „radni status” obuhvaća sve zaposlene neovisno o njihovu ugovornom statusu, tj. i samozaposlene i osobe u drugim netipičnim oblicima rada.

²¹ Vidjeti odjeljak 6.1. procjene učinka.

²² [Odluka Vijeća \(EU\) 2021/1868](#) o smjernicama za politike zapošljavanja država članica, SL L 379, 26.10.2021., str. 1.–5.

²³ [Odluka Vijeća \(EU\) 2020/1512 od 13. listopada 2020. o smjernicama za politike zapošljavanja država članica](#), str. 22.

zapošljavanju i vještinama te poziva države članice da „ojača[ju] odredbe o pojedinačnom pravu na osposobljavanje i osigura[ju] njihovu prenosivost pri promjeni radnog mjesta”.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Prijedlog je u skladu s postojećim inicijativama politike EU-a i nadopunjuje ih. Većina je tih inicijativa usmjerena na osmišljavanje obrazovanja i osposobljavanja odraslih („strana ponude”), umjesto na to da se oni stave na raspolaganje odraslima i da ih se potiče da ih koriste („strana potražnje”).

Nadalje, postojeće inicijative često imaju ograničeno područje primjene i usmjerene su samo na određene skupine, umjesto na sve radno sposobne odrasle osobe. Na primjer, donošenjem Preporuke Vijeća iz 2016. o oblicima usavršavanja²⁴ (najnoviji značajan pravni akt EU-a o politici obrazovanja odraslih) države članice složile su se da će strateški i koordinirano pristupiti pružanju mogućnosti učenja za 58 milijuna niskokvalificiranih odraslih osoba u EU-u.²⁵ Cilj je pomoći tim osobama da poboljšaju svoje osnovne vještine (tj. pismenost, matematičke vještine i digitalne vještine) i/ili steknu širi skup vještina prelaskom na više razine kvalifikacija. U izvješću iz 2019. o provedbi Preporuke prikazan je niz odgovora nacionalnih politika. U istom je izvješću naglašeno da je za osiguravanje stjecanja vještina za niskokvalificirane osobe potreban dugoročan sustavni pristup popraćen odgovarajućim financiranjem, informiranjem i usmjeravanjem, što često nije tako. Preporuka se odnosi na užu ciljnu skupinu i uže područje primjene od ovog prijedloga jer je uglavnom usmjerena na niskokvalificirane radnike te se njome ne preporučuje financijska potpora za pojedinačne polaznike.

Ovom se inicijativom dopunjuje niz instrumenata navedenih u **Akcijskom planu za provedbu europskog stupa socijalnih prava**²⁶ iz ožujka 2021., kojima se EU i države članice pozivaju da unaprijede politike i ulaganja u području vještina:

- prijedlog Komisije za **Preporuku Vijeća o mikrokvalifikacijama**, program vještina i ključni instrument za uspostavu europskog prostora obrazovanja do 2025.²⁷ predstavljen je zajedno s ovim prijedlogom. Cilj je prijedloga pomoći osobama u prilagodbi novim potrebama tržišta rada promicanjem kvalitete, transparentnosti i priznavanja kratkih programa osposobljavanja. Uz mikrokvalifikacije može biti lakše osigurati da pojedinci koji se koriste individualnim računima za učenje budu sigurni u kvalitetu osposobljavanja i da će, među ostalim, njihovi sadašnji i budući poslodavci prepoznati trud koji su uložili. Te dvije inicijative zajedno potiču na bolju prihvaćenost osposobljavanja pružanjem sredstava odraslima i jamčenjem da će im se to isplatiti;
- cilj **Pakta za vještine**²⁸, pokrenutog u studenome 2020., jest mobilizirati privatne i javne dionike kako bi poduzeli konkretne mjere za usavršavanje i prekvalifikaciju

²⁴ [Preporuka Vijeća od 19. prosinca 2016. o oblicima usavršavanja](#): nove prilike za odrasle, SL C 484, 24.12.2016., str. 1.–6.

²⁵ Istraživanje o radnoj snazi 2020., varijabla [edat_ifs_9901](#).

²⁶ Akcijski plan za provedbu europskog stupa socijalnih prava, ([COM\(2021\) 102 final](#)).

²⁷ Komunikacija Komisije o uspostavi europskog prostora obrazovanja do 2025. ([COM\(2020\) 625 final](#)).

²⁸ [Pakt za vještine](#).

osoba na tržištu rada te, prema potrebi, udružili napore kroz partnerstva. Komisija je otad održala okrugle stolove na visokoj razini s predstavnicima industrije, socijalnim partnerima i pružateljima strukovnog obrazovanja i osposobljavanja (VET) kako bi se pokrenula velika partnerstva u 14 industrijskih ekosustava industrijske strategije EU-a. Do kraja studenoga 2021. uspostavljeno je pet takvih partnerstava²⁹, koja su se obvezala da će osigurati usavršavanje i prekvalifikaciju za 1,5 milijuna ljudi u narednim godinama. Pakt za vještine zasad okuplja više od 500 članova, uključujući sektorske poslovne organizacije, mala i srednja poduzeća, sveučilišta, pružatelje strukovnog obrazovanja i osposobljavanja, socijalne partnere, trgovačke komore, regionalna i lokalna tijela te javne i privatne službe za zapošljavanje.

- donošenjem ovog prijedloga preporuke pospješit će se provedba **Preporuke Komisije o učinkovitoj aktivnoj potpori zapošljavanju (EASE)**³⁰, donesene u ožujku 2021. Time će se državama članicama pomoći „u razvoju paketa politika koje radnicima olakšavaju promjenu radnog mjesta, osobito poticanjem mogućnosti za usavršavanje i prekvalifikaciju te mjerama potpore”;

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova za predloženu preporuku članak 292. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u kombinaciji s člankom 149. UFEU-a jer je prevladavajuća svrha ove inicijative pružiti potporu državama članicama u postizanju ciljeva politike zapošljavanja. Člankom 149. UFEU-a omogućuju se neobvezujuće mjere u području zapošljavanja čiji je cilj pružanje usporedne analize i savjeta te promicanje inovativnih pristupa. Preporuka će pridonijeti provedbi članka 145. UFEU-a, kojim se od država članica i Unije traži da „rade na razvoju usklađene strategije zapošljavanja te, posebice, na promicanju kvalificirane, obrazovane i prilagodljive radne snage i tržišta rada koja se mogu prilagoditi gospodarskim promjenama”.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Ovaj je prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

Iako se očekuje da će se inicijativom poduprijeti i ubrzati nacionalna nastojanja, u njoj će se u potpunosti poštovati načelo supsidijarnosti jer će se državama članicama prepustiti odluka o ključnim parametrima oblikovanja, naročito kad je riječ o izvorima financiranja, razini prava na osposobljavanje, prioritetnim ciljnim skupinama (tj. pojedincima kojima je najpotrebnije

²⁹ Ta partnerstva obuhvaćaju sljedeće industrijske ekosustave: automobilsku industriju; mikroelektroniku; zrakoplovnu i svemirsku industriju i obranu; brodogradnju i energiju iz obnovljivih izvora na moru.

³⁰ Preporuka Komisije od 4. ožujka 2021. o učinkovitoj aktivnoj potpori zapošljavanju (EASE) nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19 ([COM\(2021\) 1372 final](#)).

usavršavanje i prekvalifikacija) te prihvatljivim mogućnostima osposobljavanja. Iako države članice mogu poduzeti mjere za poboljšanje situacije na nacionalnoj razini, inicijativom EU-a mogu se podupirati, koordinirati i ubrzati nacionalna nastojanja kroz razmjenu iskustava i promicanje inovativnih pristupa. Ona može pomoći i u postavljanju očekivanja i stvaranju povjerenja među državama članicama i dionicima za povećanje javnih i privatnih ulaganja u vještine, što ukazuje na to da će svi oni pridonijeti zajedničkoj vrijednosti kvalificirane radne snage u EU-u te imati koristi od nje. U javnom savjetovanju 84 % ispitanika³¹ složilo se da bi inicijativa mogla dovesti i do učinkovitije upotrebe sredstava EU-a za razvoj vještina.

Inicijativom se može olakšati pristup osposobljavanju sve većem broju građana EU-a koji žive u drugoj državi članici, čime se pridonosi mobilnosti radne snage unutar EU-a i daljnjoj integraciji jedinstvenog tržišta.³² Njome se može pridonijeti i stvaranju jednakih uvjeta za poduzeća na jedinstvenom tržištu poboljšanjem kvalitete i transparentnosti tržišta osposobljavanja diljem EU-a.

- **Proporcionalnost**

Ovaj je prijedlog u skladu s načelom proporcionalnosti iz članka 5. stavka 4. UFEU-a.

Predložene mjere proporcionalne su postavljenim ciljevima s obzirom na hitnost izazova i izraženu ambiciju država članica da do 2030. znatno povećaju sudjelovanje u obrazovanju odraslih iznad razina za koje se može razumno očekivati da će biti dosegnute u okviru osnovnog scenarija, ojačaju odredbe o individualnim pravima na osposobljavanje i osiguraju njihovu prenosivost pri promjeni radnog mjesta.

Preporuka o uspostavi osobnih računa za prava na osposobljavanje proporcionalna je jer takvi računi omogućuju da se prava na osposobljavanje odvoje od njihova izvornog financijera i da se potpuno vlasništvo nad pravima da pojedincima, što je ključno za osiguravanje prenosivosti prava. Osobni računi olakšavaju i fleksibilne modele financiranja s podjelom troškova među različitim financijerima prava na osposobljavanje i prilagođenom potporom ciljnih skupina, što obuhvaća širok raspon mogućih nacionalnih modela financiranja i provedbe. Provedba predložene preporuke o individualnim računima za učenje i poticajnog okvira može se u državama članicama temeljiti na odredbama koje već postoje ili su predviđene u nacionalnim planovima za oporavak i otpornost. Time se omogućuje primjena diferenciranih pristupa kako bi se uvažile različite gospodarske, financijske i društvene situacije te različiti uvjeti obrazovanja, osposobljavanja i tržišta rada u državama članicama.

Stoga sadržaj predložene preporuke ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje njezinih ciljeva.

³¹ U rasponu od 69 % među poduzećima do 93 % među nevladinim organizacijama i drugima. Slaganje je bilo 12 postotnih bodova veće među ispitanicima iz država članica s niskim stopama sudjelovanja (89 %) u odnosu na države članice s visokim stopama sudjelovanja (77 %).

³² Vidjeti [Godišnje izvješće o mobilnosti radne snage unutar EU-a](#) Europske Komisije (2020.) za informacije o trendovima vezanima za mobilnost radne snage EU-a te Dorn i Zweigmüller (2021.), [Migration and Labor Market Integration in Europe](#) (Migracija i integracija tržišta rada u Europi) (*Journal of Economic Perspectives*) za pojašnjenje kako nedostatak vještina ograničava mobilnost radne snage unutar EU-a.

- **Odabir instrumenta**

S obzirom na cilj (potpora reformama u državama članicama) i predviđenu pravnu osnovu razmatraju se samo neobvezujući instrumenti. Prva je opcija predložiti reviziju Smjernica za zapošljavanje kako bi se poduprle reforme država članica u okviru postupka europskog semestra i preporuka za pojedine zemlje. Najnovijim Smjernicama iz listopada 2021.³³ potvrđuje se verzija iz 2020., u kojoj se od država članica već traži da „ojača[ju] odredbe o pojedinačnom pravu na osposobljavanje i osigura[ju] njihovu prenosivost pri promjeni radnog mjesta, među ostalim, prema potrebi, putem individualnih računa za učenje”. Međutim, budući da su Smjernice za zapošljavanje po svojoj prirodi općenite, njima se ne pružaju daljnje smjernice o tome kako to učiniti.

Druga je opcija komunikacija ili preporuka Komisije kojom bi se državama članicama mogle pružiti daljnje smjernice i informacije za provedbu preporuka za pojedine zemlje. Međutim, države članice ne bi imale političku odgovornost za nju i stoga ona ne bi bila dovoljna za poticanje potrebnih reformi.

Najpoželjniji je instrument prijedlog preporuke Vijeća. Time će se državama članicama pružiti zajednički dogovorene preporuke o konkretnom alatu koji im može pomoći u postizanju glavnog cilja EU-a za 2030. u pogledu sudjelovanja u osposobljavanju. Osigurava se i zajednički okvir za djelovanje koji bi mogao poslužiti kao temelj za naknadnu analizu reformi i napretka. Iako je državama članicama prepušteno da odluče o parametrima oblikovanja, kao što su prioritetne ciljne skupine, financiranje ili prihvatljive mogućnosti osposobljavanja, prijedlogom se pružaju smjernice za rješavanje izazova utvrđenih u preporukama za pojedine zemlje u okviru europskog semestra kojima se uzimaju u obzir posebne okolnosti svake države članice.

U javnom savjetovanju 61 %³⁴ ispitanika složilo se da bi zakonodavstvo EU-a koje države članice dobrovoljno primjenjuju, kao što je preporuka Vijeća, bilo prikladno sredstvo za postizanje ciljeva ove inicijative.

3. REZULTATI SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Nije primjenjivo.

- **Savjetovanja s dionicima**

Početna procjena učinka bila je dostupna na internetu od 23. ožujka do 20. travnja 2021. radi prikupljanja povratnih informacija od javnosti. Zaprimita su ukupno 23 odgovora, u kojima se uglavnom naglašavaju važnost izrade individualnih računa za učenje u suradnji sa socijalnim partnerima, potreba da se osigura visoka kvaliteta osposobljavanja, dostupnost smjernica i informacija te posvećivanje dovoljne pozornosti ranjivim skupinama.

³³ [Odluka Vijeća \(EU\) 2020/1512](#) od 13. listopada 2020. o smjernicama za politike zapošljavanja država članica (SL L 344/22), ponovno potvrđena [Odlukom Vijeća \(EU\) 2021/1868](#) od 15. listopada 2021. (SL L 379/1).

³⁴ U rasponu od 49 % među poduzećima do 83 % među nevladinim organizacijama i drugim ispitanicima.

Komisija je od 23. travnja do 16. srpnja 2021. održala **javno savjetovanje u trajanju od 12 tjedana**. Zaprimito je 216 odgovora 78 građana, 26 javnih tijela, 46 poslovnih udruženja i poduzeća, 26 sindikata i 40 nevladinih organizacija/drugih ispitanika. Većina ispitanika (35), od kojih su 23 bile organizacije na razini EU-a, imala je sjedište u Belgiji, a slijedi je Italija (24). Osim toga, zaprimljeno je 38 pisanih odgovora.

Javno savjetovanje potvrdilo je definiciju problema i potencijalnu dodanu vrijednost EU-a. Izražena je široka potpora političkom djelovanju za olakšavanje učenja među odraslima, dok je potpora ispitanika za osposobljavanje koje nije povezano s poslom bila slabija. Njih 84 % složilo se da bi individualni računi za učenje mogli biti učinkoviti u rješavanju financijskih ograničenja za sudjelovanje u osposobljavanju, a 82 % ih se složilo da se motivacija za sudjelovanje u osposobljavanju može povećati s pomoću individualnih računa za učenje, pri čemu su rezultati bili jednako visoki za profesionalno usmjeravanje, mogućnosti vrednovanja informalnog i neformalnog učenja, javni registar mogućnosti za kvalitetno osposobljavanje, informativne kampanje na razini EU-a i nacionalnoj razini te jedinstvenu digitalnu platformu. Općenito se tražilo izbjegavanje složenosti i birokracije te osiguravanje jednostavnog pristupa za pojedince.

Održano je jedanaest **ciljanih savjetovanja** s različitim skupinama dionika i socijalnim partnerima, među ostalim na najvišoj političkoj razini³⁵. Tijekom posebnog saslušanja³⁶ socijalni partneri složili su se s općim ciljevima inicijative, ali su naglasili da bi se individualni računi za učenje trebali smatrati tek jednim alatom u paketu instrumenata za postizanje tih ciljeva.

Savjetodavni odbor za strukovno osposobljavanje (ACVT) u svojem se mišljenju³⁷ složio da bi se inicijativom mogli poboljšati motivacija odraslih i njihovo sudjelovanje u obrazovanju i osposobljavanju. Istodobno tvrdi da bi se individualnim računima za učenje trebali dopuniti, a ne zamijeniti postojeći programi osposobljavanja koje financira država i/ili vode socijalni partneri.

Većina dionika i socijalnih partnera, a posebno oni iz država članica s dobro razvijenim sustavima osposobljavanja, npr. iz nordijskih zemalja, naglasila je važnost integracije novih inicijativa u postojeću nacionalnu (ili regionalnu) infrastrukturu za osposobljavanje, uz poštovanje postojećih kolektivnih ugovora za osposobljavanje, koji obično uključuju poslodavce, sindikate i vlade. Postojao je opći konsenzus da bi nova inicijativa za prava na osposobljavanje trebala biti usmjerena na tržište rada te da bi se učinci trebali poboljšati ako se prava na osposobljavanje usklade sa smjernicama, kvalitetnim sustavima i akreditiranim osposobljavanjem.

³⁵ Uključivala su posebno saslušanje socijalnih partnera na visokoj političkoj razini, savjetovanje s Odborom za zapošljavanje (EMCO), razmjenu mišljenja s članovima Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO) i Odbora regija (OR), razmjenu mišljenja sa Savjetodavnim odborom za strukovno osposobljavanje (ACVT) i glavnim direktorima za strukovno osposobljavanje (DGV) te ciljana savjetovanja s drugim relevantnim skupinama dionika, uključujući Europski kvalifikacijski okvir (EQF), savjetodavne skupine Europassa i političke mreže te Europsku mrežu javnih službi za zapošljavanje.

³⁶ Saslušanje socijalnih partnera od 15. travnja 2021.

³⁷ [Mišljenje ACVT-a o individualnim računima za učenje](#).

Europski parlament u svojem mišljenju o Programu vještina za Europu³⁸ ističe potencijal individualnih računa za učenje, mehanizma financiranja koji se smatra ključnim za unapređenje usavršavanja i prekvalifikacije, osobito za najranjivije skupine.

U Zaključcima Vijeća od 8. lipnja 2020. o prekvalifikaciji i unapređenju vještina³⁹ pozivaju se države članice da: „istraže moguće modele javnog i privatnog financiranja cjeloživotnog učenja i razvoja vještina na individualnoj razini”, a Komisija da ih u tim nastojanjima podrži.

U svojem mišljenju od 7. srpnja 2021. o obrazovanju odraslih Europski gospodarski i socijalni odbor⁴⁰ smatra da bi cjeloživotno učenje trebalo postati način života za sve i sastavni dio zaposlenja te poziva Komisiju i države članice da ostvare i povećaju cilj od 60 % sudjelovanja u obrazovanju odraslih godišnje. Državama članicama preporučuje da ojačaju politiku, upravljanje i financiranje obrazovanja odraslih te da osiguraju jednak pristup cjeloživotnom učenju za sve odrasle osobe.

Forum na visokoj razini o individualnim računima za učenje privukao je gotovo 800 sudionika iz 48 zemalja, a radionica o vrednovanju popratne studije uz procjenu učinka (s oko 25 sudionika, uglavnom nevladinih organizacija i javnih tijela) bila je usmjerena na analizu problema i učinaka.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Dokazna osnova na kojoj se temelji inicijativa uključuje:

- vanjsku popratnu studiju uz procjenu učinka,
- relevantne podatke iz istraživanja na razini EU-a, npr. istraživanja o radnoj snazi, istraživanja o obrazovanju odraslih, istraživanja o trajnom strukovnom osposobljavanju, relevantnih istraživanja Europske zaklade za poboljšanje životnih i radnih uvjeta (Eurofound) i Europskog centra za razvoj strukovnog osposobljavanja (Cedefop) o sudjelovanju u obrazovanju odraslih i pružanju takva obrazovanja te o preprekama i poticajima,
- relevantnu literaturu koja obuhvaća evaluacije međunarodnih iskustava,
- nekoliko međusobno povezanih rezultata mreže neovisnih stručnjaka za obrazovanje odraslih: izvješća za pojedine zemlje o dostupnim programima financijskih poticaja, analizu dostupnih statističkih dokaza i analizu okruženja za pružanje izravnih financijskih poticaja pojedincima za osposobljavanje,

³⁸ [Rezolucija Europskog parlamenta od 11. veljače 2021. o Komunikaciji Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o Programu vještina za Europu za održivu konkurentnost, socijalnu pravednost i otpornost \(2020/2818\(RSP\)\).](#)

³⁹ [Zaključci Vijeća od 8. lipnja 2020. o prekvalifikaciji i unapređenju vještina kao temelju za povećanje održivosti i zapošljivosti u kontekstu podupiranja gospodarskog oporavka i socijalne kohezije.](#)

⁴⁰ [Mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 7. srpnja 2021. o obrazovanju odraslih.](#)

- dokaze iz savjetovanja o Programu vještina i Akcijskom planu za provedbu europskog stupa socijalnih prava te ishode okruglog stola na visokoj razini o Paktu za vještine⁴¹.
- **Procjena učinka**

Komisija je provela procjenu učinka opcija politike. U tu je svrhu međusektorska upravljačka skupina organizirala strukturirani dijalog unutar Komisije⁴². O procjeni učinka raspravljalo se s Odborom za nadzor regulative 29. rujna 2021. Odbor za nadzor regulative izdao je 1. listopada 2021. pozitivno mišljenje sa zadržkama, koje su riješene dodavanjem pojašnjenja o području primjene inicijative, osnovnom scenariju, opisu očekivanih učinaka i odabiru najpoželjnije opcije⁴³.

Opcije politike razlikovale su se s obzirom na način ostvarivanja prava na osposobljavanje (vaučeri za osposobljavanje ili osobni računi), veličinu ciljne skupine i slobodu pojedinaca da odaberu mogućnosti osposobljavanja. Najpoželjnija je opcija politike osigurati svim radno sposobnim odraslim osobama prava na osposobljavanje u obliku osobnih računa uz istodobnu prilagodbu iznosa u skladu s potrebama za potporom i omogućivanje pojedincima da slobodno biraju među mogućnostima osposobljavanja čija se kvaliteta, relevantnost na tržištu rada i priznavanje osiguravaju njihovim uključivanjem u javni registar. Ta je opcija najučinkovitija u postizanju ciljeva inicijative jer se njome na sveobuhvatan način smanjuju razlike u potpori i rascjepkanost te se osposobljavanje prilagođava individualnim potrebama⁴⁴.

S obzirom na ciljeve inicijative, pravnu osnovu i načelo supsidijarnosti najpoželjniji zakonodavni instrument jest prijedlog preporuke Vijeća. Na temelju tog instrumenta može se preporučiti kombinacija individualnih prava na osposobljavanje i uvjeta poticajnog okvira, a državama članicama omogućiti provedba mjera u skladu s nacionalnim okolnostima.

Koristi najpoželjnije opcije: analize scenarija upućuju na to da bi se provedbom najpoželjnije opcije sudjelovanje u osposobljavanju 2030. moglo povećati na razine iznad cilja EU-a od 60 %, a razlike u sudjelovanju među državama članicama smanjiti. Glavni su očekivani učinci veće plaće za pojedince, veća produktivnost za poduzeća te veći BDP i socijalna kohezija.

Troškovi najpoželjnije opcije: u analizama scenarija procjenjuje se da izravni godišnji trošak prava na osposobljavanje iznosi oko 17,6–24,5 milijardi EUR⁴⁵. Dodatni troškovi proizlaze iz većeg korištenja plaćenog dopusta za osposobljavanje te troškova uspostave i administrativnih troškova, no očekuje se da će oni biti ograničeni s obzirom na znatnu relevantnu infrastrukturu koja već postoji u mnogim državama članicama. Izračuni troškova i koristi

⁴¹ [Pakt za vještine.](#)

⁴² Uključujući GU CNECT, EAC, ECFIN, ESTAT, GROW, JRC, JUST, LS, REFORM i SG.

⁴³ Vidjeti Prilog 1. procjeni učinka.

⁴⁴ Vidjeti odjeljke 2.2. i 7. procjene učinka za detaljnije informacije o tome kako se mjerama politike koje se preporučuju u ovom prijedlogu uklanjaju utvrđene prepreke sudjelovanju.

⁴⁵ Te su procjene preuzete iz analiza scenarija predstavljenih u odjeljku 6.1. procjene učinka. Temelje se na pravu na osposobljavanje u trajanju od 30 sati za sve radno sposobne odrasle osobe i 50 sati za pojedince kojima su usavršavanje i prekvalifikacija najpotrebniji. Novčani troškovi po korisniku ovise o troškovima osposobljavanja država članica te u prosjeku u EU-u iznose 381 EUR za 30 sati i 631 EUR za 50 sati osposobljavanja.

upućuju na to da bi prethodno navedene koristi bile znatno veće od troškova ako se inicijativa dobro provede.

Učinak na poduzeća (uključujući MSP-ove): očekuje se da će poduzeća imati koristi od kvalificiranije i produktivnije radne snage te smanjenog nedostatka vještina, pri čemu će MSP-ovi ostvariti posebne koristi jer njihovi zaposlenici trenutačno manje sudjeluju u osposobljavanju.

Učinak na nacionalne proračune i uprave: načini financiranja prepušteni su državama članicama. Izračuni troškova i koristi upućuju na to da su koristi znatno veće od troškova te bi se odgovarajućim načinima financiranja i podjele troškova mogle promicati održive javne financije.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Nije primjenjivo.

- **Temeljna prava**

U članku 14. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima propisuje se da „[s]vatko ima pravo na obrazovanje i na pristup strukovnom i trajnom osposobljavanju”, što se odražava i u načelima 1., 4. i 5. europskog stupa socijalnih prava. Očekuje se da će inicijativa pozitivno utjecati na temeljna prava uklanjanjem nedostataka u pristupu trajnom osposobljavanju. Taj je učinak prilično snažan jer su inicijativom obuhvaćene sve radno sposobne odrasle osobe, a istodobno se osigurava posebna potpora osobama kojima su usavršavanje i prekvalifikacija najpotrebniji.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Za ovu inicijativu nisu potrebna dodatna sredstva iz proračuna EU-a. Utjecaj na nacionalne proračune ovisit će o modelu financiranja koji je odabrala predmetna država članica.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

U predloženoj preporuci pozivaju se države članice da surađuju s Komisijom u njezinoj provedbi. Državama članicama preporučuje se da što prije provedu njezina načela i dostave plan mjera koje će se poduzeti na nacionalnoj razini. O napretku ostvarenom u provedbi planova trebalo bi raspravljati u kontekstu multilateralnog nadzora europskog semestra u okviru Odbora za zapošljavanje, pri čemu će u prvom planu biti instrumenti koje su uspostavile države članice te rezultati (kao što su sudjelovanje u osposobljavanju i naknadni rezultati na tržištu rada).

Komisija namjerava zajedno s Odborom za zapošljavanje uspostaviti okvir za praćenje s dogovorenim zajedničkim kvantitativnim i kvalitativnim pokazateljima kao osnovu za procjenu provedbe ove Preporuke i njezino preispitivanje. Kako bi se pojednostavnile obveze izvješćivanja država članica, u tom bi se okviru, koliko je to moguće, upotrebljavale informacije koje su već prikupljene u drugim okvirima za praćenje i izbjeglo udvostručavanje praćenja i izvješćivanja (npr. za Mehanizam za oporavak i otpornost u Europskom socijalnom

fondu plus i strateškom okviru za europsku suradnju u području obrazovanja i osposobljavanja za uspostavu europskog prostora obrazovanja).

Komisija namjerava u suradnji s državama članicama i nakon savjetovanja s predmetnim dionicima procijeniti i ocijeniti napredak u provedbi predložene preporuke te izvijestiti Vijeće najranije pet godina od datuma njezina donošenja.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Nije primjenjivo.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

(Odlomci 1.–2.) Ovaj je prijedlog inovativan jer se njime **pojedinaac stavlja izravno u središte razvoja vještina**. U njemu se preporučuje da države članice razviju politike i instrumente za potporu svim radno sposobnim odraslim osobama u pristupu osposobljavanju, među ostalim pri promjeni radnog mjesta, bez obzira na njihov status na tržištu rada ili radni status, kao i za povećanje poticaja i motiviranje pojedinaca za traženje osposobljavanja. Individualnim računima za učenje i poticajnim okvirom, uključujući mogućnosti usmjeravanja i vrednovanja, može se promicati učinkovito korištenje tog osposobljavanja.

(Odlomak 3.) **Ciljna skupina** inicijative sve su radno sposobne odrasle osobe koje zakonito borave u državi članici, neovisno o razini obrazovanja i trenutačnom statusu na tržištu rada ili vrsti zaposlenja, uključujući zaposlene i samozaposlene osobe te osobe u drugim netipičnim oblicima rada, nezaposlene i osobe izvan radne snage. U prijedlogu se stoga preporučuje uspostava individualnog računa za učenje za svaku radno sposobnu osobu u državi članici u kojoj ta osoba zakonito boravi.

Međutim, iznimka je opravdana za pogranične radnike u EU-u i samozaposlene osobe koji su građani EU-a i rade u državi članici u kojoj ne borave. Budući da su individualni računi za učenje prvenstveno namijenjeni razvoju vještina relevantnih za tržište rada, mjesto boravišta nije prikladan kriterij za određivanje države članice u kojoj bi trebalo uspostaviti individualni račun za učenje za tu skupinu radnika. Stoga se u prijedlogu preporučuje da mjesto (samo)zaposlenosti bude kriterij kojim se određuje mjesto uspostave individualnog računa za učenje za pogranične radnike. To bi načelo bilo u skladu s načelom nediskriminacije u odnosu na državljane u pogledu pristupa socijalnim povlasticama iz članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) br. 492/2011⁴⁶.

(Odlomci 5.–7.) U prijedlogu se državama članicama preporučuje da zauzmu **univerzalan pristup** tako da uspostave individualne račune za učenje za sve osobe obuhvaćene ovom inicijativom i osiguraju odgovarajuću godišnju dodjelu individualnih prava na osposobljavanje. Istodobno se države članice pozivaju da **prilagode financiranje potrebama pojedinaca**. Taj „univerzalan, ali diferenciran” pristup podržali su dionici u javnom savjetovanju. U prijedlogu se preporučuje da se pojedincima kojima su usavršavanje i prekvalifikacija najpotrebniji dodijele dodatna prava na osposobljavanje. Ovisno o nacionalnom kontekstu, to bi mogli biti pojedinci u posebnim stanjima zaposlenosti (npr.

⁴⁶ Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL L 141, 27.5.2011., str. 1.–12.).

netipični oblici rada), u skladu s njihovim statusom na tržištu rada (zaposleni, nezaposleni ili izvan radne snage), koji rade za poduzeća u sektorima na koje znatno utječe digitalna ili zelena tranzicija ili za određene vrste poduzeća (npr. mikropoduzeća, MSP-ove) ili pojedinci s posebnim potrebama za vještinama (kao što su niskokvalificirani pojedinci) ili u određenim dobnim ili ranjivim skupinama. Skupine kojima se dodjeljuju dodatna prava na osposobljavanje mogu se promijeniti u skladu s promjenama na tržištu rada.

(Odlomci 8.–9.) Individualni računi za učenje u skladu su s idejom **podjele troškova** jer omogućuju objedinjavanje doprinosa iz različitih izvora, kao što su javna tijela i poslodavci, te upravljanje njima u jednom računu. Time se omogućava prilagodba potpore prema potrebi za usavršavanjem i prekvalifikacijom (npr. uz pomoć javnih službi za zapošljavanje koje financiraju dodatna individualna prava na osposobljavanje za nezaposlene) te dodacima poslodavaca za zaposlenike, na dobrovoljnoj osnovi ili na temelju kolektivnih ugovora.

(Odlomak 10.) **Akumulacija pojedinačnih prava na osposobljavanje tijekom određenog razdoblja** na osobnom računu omogućuje pojedincima da sakupljaju prava neovisno o njihovom statusu na tržištu rada ili radnom statusu, kako bi si priuštili dulje ili skuplje osposobljavanje, osposobljavanje za promjenu radnog mjesta ili osposobljavanje tijekom kriznih razdoblja i u kontekstu zelene i digitalne tranzicije. Države članice mogu odrediti pravila o gornjim granicama za takvu akumulaciju ili istek prava kako bi potaknule pojedince da ih iskoriste.

(Odlomak 11.) U prijedlogu se preporučuje da pojedinci dobiju prava na osposobljavanje u zakonitom boravištu, osim u slučaju pograničnih radnika i samozaposlenih osoba koje rade u državi članici u kojoj ne borave i koje bi trebale dobiti prava u državi članici u kojoj rade. Budući da prava nisu obuhvaćena područjem primjene zajedničkih pravila o zaštiti prava iz sustava socijalne sigurnosti osoba koje se kreću unutar EU-a⁴⁷, preporučuje se da države članice dopuste osobama da zadrže individualni račun za učenje i stečena prava na osposobljavanje tijekom razdoblja provedenih u drugoj državi članici. To omogućuje osobama da ih iskoriste po povratku ili na ponude učenja na daljinu u skladu s pravilima koja su na snazi za individualne račune za učenje u matičnoj državi članici. Istodobno bi osobe imale pravo na novi individualni račun za učenje u državi članici u kojoj sad borave. Time se olakšava prekogranična mobilnost i naglašava načelo da prava na osposobljavanje nakon dodjele pripadaju pojedincima. Prenosivost prava na osposobljavanje među državama članicama dodatno će se istražiti kad se uspostave nacionalni individualni računi za učenje i bit će obuhvaćena evaluacijom provedbe ove Preporuke. EU može olakšati rasprave o prenosivosti individualnih prava na osposobljavanje među državama članicama.

(Odlomci 12.–20.) Kako bi se olakšalo korištenje mogućnosti osposobljavanja, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja, ključno je uspostaviti **poticajni okvir**. Predlaže se da on obuhvaća mogućnosti profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja, javni nacionalni registar i jedinstveni nacionalni digitalni portal koji podržava individualne račune za učenje omogućivanjem sigurne elektroničke autentikacije i povezivanja s registrom. Okvir će imati

⁴⁷ Prava na osposobljavanje nisu obuhvaćena područjem primjene [Uredbe \(EZ\) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti \(SL L 166, 30.4.2004., str. 1.–123.\)](#).

ključnu ulogu u motiviranju osoba za pohađanje osposobljavanja jer će u njemu biti dostupne mogućnosti za pouzdano i kvalitetno osposobljavanje te za profesionalno usmjeravanje i vrednovanje. Suradnja **poslodavaca**, posebno **mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća**, isto će tako biti ključna za uspješno stvaranje okvira.

(*Odlomak 12.*) U okviru savjetovanja utvrđeno je da su **usluge profesionalnog usmjeravanja** najvažniji element poticajnog okvira. Iako su takve usluge dostupne u većini država članica, njihov je doseg često ograničen. Kako bi se pojedince usmjerilo na mogućnosti osposobljavanja koje najviše odgovaraju njihovim potrebama, preporučuje se da države članice poboljšaju pristup osobnom profesionalnom usmjeravanju za sve odrasle osobe te pristup uslugama usmjeravanja digitalnim sredstvima (posebno putem registra priznatih mogućnosti prilagođenog korisniku).

Vrednovanjem prethodnog učenja pojedincima se omogućuje da dokažu da su stekli određene vještine. U nedavnoj evaluaciji Preporuke Vijeća o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja⁴⁸ uočava se znatan napredak, ali su i utvrđene trajne poteškoće i predložena rješenja. Naime, pojedincima je potrebno pružiti potporu te osigurati bolju koordinaciju s pružateljima usluga usmjeravanja i učinkovito prilagođavanje inicijativa za vrednovanje skupinama u nepovoljnom položaju i ranjivim skupinama. U prijedlogu se preporučuje da države članice osiguraju da se individualni računi za učenje mogu koristiti za pristup mogućnostima vrednovanja te da takve mogućnosti budu dostupne i pristupačne, među ostalim u procjeni vještina, osobno ili na internetu, te tako nastoje riješiti preostale poteškoće u pogledu vrednovanja. Time se dopunjuje prijedlog europskog pristupa mikrokvalifikacijama, kojim se mogu olakšati i vrednovanje i priznavanje ishoda osposobljavanja.

(*Odlomci 13. –17.*) **Javnim nacionalnim registrom** mogućnosti kvalitetnog i priznatog osposobljavanja, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja može se povećati motivacija osoba za pohađanje osposobljavanja jer će u njemu moći jednostavno pregledati mogućnosti te će se smanjiti razina nesigurnosti u pogledu kvalitete i priznavanja ishoda osposobljavanja. Slični registri već postoje ili se radi na njihovu razvoju u najmanje 12 država članica. U prijedlogu se preporučuje da sve države članice uspostave i ažuriraju takav registar te da uspostave model održivog upravljanja s transparentnim pravilima za uključivanje novih ponuda osposobljavanja. Samo bi mogućnosti osposobljavanja, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja uključene u registar trebale biti prihvatljive za financiranje u okviru individualnih prava na osposobljavanje. U taj bi registar trebalo uključiti i usluge profesionalnog usmjeravanja te mogućnosti vrednovanja koje države članice pružaju besplatno. Kriteriji za uključivanje mogućnosti u registre trebali bi se utvrditi na razini država članica, na temelju transparentnih zahtjeva u pogledu kvalitete i u suradnji sa socijalnim partnerima i relevantnim dionicima, oslanjajući se na informacije o vještinama i europske

⁴⁸ Europska komisija (2020.), [*Study supporting the evaluation of the Council Recommendation of 20 December 2012 on the validation of non-formal and informal learning*](#) (Studija kojom se podupire evaluacija Preporuke Vijeća od 20. prosinca 2012. o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja).

okvire kompetencija⁴⁹. Kratki tečajevi osposobljavanja uključeni u registar trebali bi se osmisлити u skladu s europskim pristupom mikrokvalifikacijama kako bi se promicala transparentnost u pogledu kvalitete i priznavanja ishoda osposobljavanja. Države članice potiču se da na transparentan način učine nacionalni registar dostupnim za mogućnosti osposobljavanja koje nude pružatelji u drugim zemljama, pod uvjetom da su pouzdano kvalitetne. Socijalni partneri i relevantni dionici u savjetovanju su potvrdili da mogu i žele pridonijeti upravljanju takvim registrima.

(Odlomak 18.) U prijedlogu se državama članicama preporučuje da uspostave i održavaju **jedinstven nacionalni digitalni portal**, kojem se može lako pristupiti s mobilnih uređaja (npr. digitalnom aplikacijom), kako bi se povećala transparentnost dostupnih mogućnosti osposobljavanja i potpore na nacionalnoj razini te kako bi se korisnicima omogućio pristup individualnim računima, pregled dostupnih individualnih prava na osposobljavanje i nacionalnog registra.

(Odlomci 19.–20.) **Plaćeni dopust za osposobljavanje** omogućuje radnicima da primaju plaću ili zamjenski dohodak za vrijeme osposobljavanja u trajanju od nekoliko dana do nekoliko mjeseci. Takve odredbe već postoje u 24 države članice, od kojih su 12 potpisnice Konvencije Međunarodne organizacije rada o plaćenom dopustu za stručno osposobljavanje⁵⁰. Međutim, mogućnost korištenja plaćenog dopusta za osposobljavanje često je ograničena određenim obilježjima radnog odnosa. Zbog ograničavajućih kriterija prihvatljivosti i manjka informacija kod potencijalnih korisnika manje od 1 % zaposlenog stanovništva iskorištava postojeće odredbe⁵¹. Stoga se države članice isto tako poziva da usvoje univerzalno dostupne odredbe o plaćenom dopustu za osposobljavanje ili da preispitaju postojeće odredbe kako bi se osiguralo da se odnose na sve zaposlene osobe te da obuhvaćaju financijsku potporu poslodavcima čiji zaposlenici koriste plaćeni dopust za osposobljavanje (posebno MSP-ove koji se suočavaju s većim izazovima). U prijedlogu se preporučuje jačanje veza između odredaba o plaćenom dopustu za osposobljavanje i drugih dostupnih mjera potpore, a detaljni se dogovori prepuštaju državama članicama.

(Odlomak 21.) U prijedlogu se preporučuje i da države članice organiziraju opsežne **aktivnosti otvaranja prema javnosti i kampanje informiranja**, posebno među onima koji su najudaljeniji od tržišta rada. To je ključno za povećavanje stope sudjelovanja u obrazovanju odraslih, posebno među skupinama s niskom razinom informiranosti o potrebama i mogućnostima za usavršavanje i prekvalifikaciju. Suradnja javnih tijela, socijalnih partnera, organizacija civilnog društva i drugih dionika može povećati učinkovitost takvih aktivnosti.

⁴⁹ Na primjer, europski okviri digitalnih kompetencija (DigiComp), osobnih i socijalnih kompetencija te kompetencija učenja kako učiti (LifeComp), poduzetničkih kompetencija (EntreComp) i kompetencija za održivost (GreenComp).

⁵⁰ Od 1. veljače 2020. prema preliminarnoj verziji ažurirane Cedefopove baze podataka „[Financiranje obrazovanja odraslih](#)” (ažurirana verzija u pripremi) predstavljenoj u Prilogu 8.2. [Konvenciju Međunarodne organizacije rada o plaćenom dopustu za stručno osposobljavanje](#) jedna od država članica posljednji je put ratificirala 1993.

⁵¹ Cedefop (2012.), [Training leave Policies and practice in Europe](#) (Dopust za osposobljavanje. Politike i praksa u Europi).

(Odlomak 22.) Kako bi se podržala provedba ove inicijative, preporučuje se da države članice uspostave **mehanizme praćenja za osiguravanje stalnog poboljšavanja** individualnih računa za učenje i poticajni okvir. Kako bi se na najučinkovitiji način ostvarili ciljevi ove Preporuke, naknadne prilagodbe mogle bi se odnositi na iznos individualnih prava na osposobljavanje, definiciju pojedinaca kojima su najpotrebniji usavršavanje i prekvalifikacija ili integraciju različitih elemenata poticajnog okvira prilagođenu korisniku.

(Odlomci 23.–26.) Postupci za osiguravanje odgovarajućeg i održivog **financiranja** individualnih računa za učenje utvrđuju se na nacionalnoj razini, u skladu s nacionalnim okolnostima i uz posebnu pozornost usmjerenu na MSP-ove. Iako je odgovornost za provedbu Preporuke i dalje na državama članicama, u prijedlogu se preporučuje olakšavanje kombiniranja različitih javnih i privatnih izvora financiranja, što, na primjer, može uključivati dobrovoljne dodatke poslodavaca. Države članice mogu imati koristi i od potpore iz različitih fondova EU-a, posebno fondova kohezijske politike, uključujući Europski socijalni fond plus⁵², Europski fond za regionalni razvoj⁵³ i Fond za pravednu tranziciju⁵⁴, kao i iz Mehanizma za oporavak i otpornost⁵⁵ u okviru instrumenta Next Generation EU, ako su u svoje planove za oporavak i otpornost uključile relevantne reforme i ulaganja. U okviru Instrumenta za tehničku potporu moguće je pružiti prilagođeno stručno znanje za oblikovanje i provedbu reformi kojima se podupire uspostava individualnih računa za učenje i njihov poticajni okvir.

(Odlomak 27.) Kako je prethodno objašnjeno, **potpora EU-a** usmjerit će se na iskorištavanje dosad nezabilježenih mogućnosti financiranja sredstvima EU-a dostupnih državama članicama za razvoj vještina iz instrumenta Next Generation EU i višegodišnjeg financijskog okvira. EU će podupirati razvoj vještina i odgovarajućim inicijativama kao što su Pakt za vještine, Plan za sektorsku suradnju u području vještina, Koalicija za digitalne vještine i radna mjesta, elektronička platforma za obrazovanje odraslih u Europi (EPALE) i druge prikladne mjere programa Erasmus+ te projekti suradnje među socijalnim partnerima na razini EU-a. Može poduprijeti i uzajamno učenje i razmjenu dobrih primjera iz prakse u provedbi Preporuke. Daljnji rad na platformi Europass trebao bi biti usmjeren na osiguravanje interoperabilnosti, tj. povezivanje s jedinstvenim nacionalnim digitalnim portalima za individualne račune za učenje.

(Odlomci 28.–30.) **Izvrješćivanje i evaluacija** temeljit će se na praćenju u multilateralnom nadzoru europskog semestra u okviru Odbora za zapošljavanje, na temelju dogovorenog okvira za praćenje i mehanizama praćenja. Preporučuje se da države članice pripreme provedbeni plan u roku od 12 mjeseci od donošenja Preporuke. Predlaže se da se prva evaluacija provede najranije pet godina nakon donošenja Preporuke.

⁵² [Uredba \(EU\) 2021/1057](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. lipnja 2021. o uspostavi Europskog socijalnog fonda plus (ESF+) i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1296/2013, SL L 231, 30.6.2021., str. 21.–59.

⁵³ [Uredba \(EU\) 2021/1058](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. lipnja 2021. o Europskom fondu za regionalni razvoj i Kohezijskom fondu, SL L 231, 30.6.2021., str. 60.–93.

⁵⁴ [Uredba \(EU\) 2021/1056](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. lipnja 2021. o uspostavi Fonda za pravednu tranziciju, SL L 231, 30.6.2021., str. 1.–20.

⁵⁵ [Uredba \(EU\) 2021/241](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 12. veljače 2021. o uspostavi Mehanizma za oporavak i otpornost, SL L 57, 18.2.2021., str. 17.–75.

Prijedlog

PREPORUKE VIJEĆA**o individualnim računima za učenje**VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 292. u vezi s člankom 149.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Kvalificirana radna snaga ključna je za jačanje održive konkurentnosti EU-a, podupiranje oporavka od pandemije bolesti COVID-19 koji donosi velik broj radnih mjesta te osiguravanje socijalno pravedne digitalne i zelene tranzicije. Kako se tržišta rada razvijaju, ljudi moraju ići ukorak s njima tako da unapređuju svoje vještine. Nove i bolje vještine stvaraju više prilika i omogućuju osobama da preuzmu aktivnu ulogu u kretanju na tržištu rada i u potpunosti sudjeluju u društvu u kontekstu demografskih promjena. Osim toga, usavršavanje odraslih može biti moćno oruđe za promicanje socijalne pravednosti i uključenosti za pravednu tranziciju.
- (2) U članku 14. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima propisuje se da svatko ima pravo na obrazovanje i pristup strukovnom i trajnom osposobljavanju. U prvom načelu europskog stupa socijalnih prava⁵⁶ utvrđuje se da svi imaju pravo na kvalitetno i uključivo obrazovanje, osposobljavanje i cjeloživotno učenje kako bi održali i stekli vještine s pomoću kojih mogu u cijelosti sudjelovati u društvu i uspješno ući na tržište rada. Četvrto načelo odnosi se na aktivnu potporu zapošljavanju kako bi se zaštitilo pravo svih osoba na pravovremenu i prilagođenu pomoć u poboljšanju izgleda za zapošljavanje ili samozapošljavanje. U petom načelu o sigurnom i prilagodljivom zaposlenju ističe se da bi radnici, bez obzira na vrstu i trajanje radnog odnosa, trebali imati pravo na pravedno i jednako postupanje u pogledu radnih uvjeta, pristupa socijalnoj zaštiti i osposobljavanju.
- (3) Europsko vijeće pozdravilo je 25. lipnja 2021. glavne ciljeve EU-a iz Akcijskog plana za europski stup socijalnih prava, u skladu s Izjavom iz Porta⁵⁷, podupirući time ambiciju da do 2030. najmanje 60 % odraslih osoba svake godine sudjeluje u osposobljavanju. Međutim, sudjelovanje u obrazovanju odraslih u EU-u stagnira u posljednjem desetljeću, a 21 država članica nije ostvarila cilj na razini EU-a za 2020. Za mnoge odrasle osobe, kao

⁵⁶ [Europski stup socijalnih prava](#).

⁵⁷ [Zaključci Europskog vijeća](#) od 24. i 25. lipnja 2021. To se nadovezuje na [Izjavu iz Porta](#) od 8 svibnja 2021.

što su one u netipičnim oblicima rada, zaposlenici malih i srednjih poduzeća, nezaposlene, neaktivne i niskokvalificirane osobe, mogućnosti za razvoj vještina prečesto su nedostupne.

- (4) U Programu vještina za Europu⁵⁸, donesenom u srpnju 2020., poziva se na revoluciju vještina kako bi ekološka tranzicija i digitalna tranzicija postale prilike za brz i pravedan oporavak. U njemu se, među ostalim, najavljuje da će Komisija istražiti primjenu individualnih računa za učenje kao alata za potporu usavršavanju i prekvalifikaciji radno sposobnih odraslih osoba, čime će se dopuniti drugi mehanizmi usmjereni na poslodavce i pružatelje usluga obrazovanja i osposobljavanja.
- (5) Vještine za zelenu tranziciju te usavršavanje i prekvalifikacija radne snage bit će potrebni u kontekstu prelaska na moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo, kako je utvrđeno u europskom zelenom planu⁵⁹ za klimatsku neutralnost do 2050. U Komunikaciji Komisije „Spremni za 55 %”⁶⁰ prepoznaje se da zelena tranzicija može biti uspješna samo ako EU ima kvalificiranu radnu snagu koja mu je potrebna kako bi ostao konkurentan te se ukazuje na vodeće mehanizme Programa vještina za Europu kojima je svrha ljudima pružiti vještine potrebne za zelenu i digitalnu tranziciju.
- (6) U Komunikaciji Komisije o digitalnom desetljeću Europe⁶¹ ponavlja se cilj da do 2030. najmanje 80 % stanovništva EU-a stekne barem osnovne digitalne vještine te se postavlja cilj da do iste godine bude zaposleno 20 milijuna stručnjaka u području IKT-a, s podjednakim udjelom žena i muškaraca. U prijedlogu Komisije o putu u digitalno desetljeće⁶² predlaže se uspostava okvira za daljnji napredak prema tim ciljevima. U Akcijskom planu za digitalno obrazovanje za razdoblje 2021.–2027.⁶³ naglašava se da bi se tehnološka sredstva trebala upotrebljavati za veću pristupačnost i fleksibilnost mogućnosti učenja, uključujući usavršavanje i prekvalifikaciju.
- (7) U Komunikaciji Komisije o novoj industrijskoj strategiji za Europu⁶⁴ poziva se na odlučno djelovanje kako bi cjeloživotno učenje postalo stvarnost za sve te kako bi obrazovanje i osposobljavanje išli ukorak s dvostrukom tranzicijom te je pomogli ostvariti.

⁵⁸ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Program vještina za Europu za održivu konkurentnost, socijalnu pravednost i otpornost” ([COM\(2021\) 274 final](#)).

⁵⁹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Europski zeleni plan” ([COM\(2019\) 640 final](#)).

⁶⁰ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Spremni za 55 %”: ostvarivanje klimatskog cilja EU-a za 2030. na putu ka klimatskoj neutralnosti ([COM\(2021\) 550 final](#)).

⁶¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Digitalni kompas 2030.: europski pristup za digitalno desetljeće” ([COM\(2021\) 118 final](#)).

⁶² Prijedlog odluke Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi programa politike do 2030. „Put u digitalno desetljeće” ([COM\(2021\) 574](#)).

⁶³ [Komunikacija Komisije](#) Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o akcijskom planu za digitalno obrazovanje (COM(2018) 022 final).

⁶⁴ U Komunikaciji Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ažuriranje nove industrijske strategije za 2020.: izgradnja snažnijeg jedinstvenog tržišta za oporavak Europe” ([COM\(2021\) 350 final](#)).

- (8) U Zaključcima Vijeća od 8. lipnja 2020.⁶⁵ države članice pozivaju se da „istraže moguće modele javnog i privatnog financiranja cjeloživotnog učenja i razvoja vještina na individualnoj razini” te se poziva Komisiju da ih podrži u tim nastojanjima.
- (9) Nedostatna financijska potpora za pojedince jedna je od glavnih prepreka koje utječu na sudjelovanje u učenju. Ukupna javna i privatna ulaganja nisu dostatna. Troškove osposobljavanja povezanog s poslom u EU-u najčešće snose poslodavci. Međutim, mnoga poduzeća, a osobito MSP-ovi, ne pružaju ili ne financiraju osposobljavanje za svoje osoblje, a osobe na netipičnim radnim mjestima imaju ograničen ili nemaju nikakav pristup osposobljavanju koje bi im osigurao poslodavac. Takve nejednakosti narušavaju dobrobit i zdravlje osoba, smanjuju gospodarsku konkurentnost, uzrokuju propuštanje prilika i stvaraju prepreke inovacijama te rizik od zapostavljanja osoba pri prelasku na održivije gospodarske aktivnosti.
- (10) Osim izravnih troškova, i vremenska su ograničenja važan čimbenik koji sprečava odrasle osobe u traženju osposobljavanja. Većina država članica potpisnice su Konvencije Međunarodne organizacije rada o plaćenom dopustu za stručno osposobljavanje i prenijele su je u nacionalno zakonodavstvo. Međutim, informiranost o dopustu za osposobljavanje i njegovo korištenje u mnogim su državama članicama na niskoj razini, a odredbe često ne obuhvaćaju radnike na netipičnim radnim mjestima ili ne omogućuju odraslim osobama da potraže obrazovanje i osposobljavanje tijekom razdoblja nezaposlenosti ili niske gospodarske aktivnosti.
- (11) Mnoge odrasle osobe, osobito niskokvalificirane i one najudaljenije od tržišta rada, nisu motivirane za pohađanje osposobljavanja. Možda nisu svjesne vlastitih potreba za vještinama ili ne znaju jesu li im programi potpore i osposobljavanja dostupni te jesu li kvalitetni i priznaju li se na tržištu rada. Nadalje, osobe možda neće biti motivirane za sudjelovanje u osposobljavanju koje je za njih odabrao netko drugi i koje nije prilagođeno njihovim potrebama.
- (12) Za usavršavanje i prekvalifikaciju u EU-u potreban je nov pristup. Njime bi se trebalo dopuniti postojeće instrumente i nastaviti ispunjavanje političkih obveza tako da se osobama omogućí upravljanje vlastitim osposobljavanjem i da im se pruže potpora i alati potrebni za usavršavanje ili prekvalifikaciju, i to na svim razinama vještina.
- (13) U svojem mišljenju iz kolovoza 2021.⁶⁶ o inicijativi EU-a za individualne račune za učenje i jačanje pružanja osposobljavanja u Europi Savjetodavni odbor za strukovno osposobljavanje tvrdi da bi se takvom inicijativom trebalo poboljšati angažman, motivaciju i sudjelovanje odraslih osoba u obrazovanju i osposobljavanju. Glavni je izazov poboljšati usklađivanje vještina i radnih mjesta te osigurati pristup raznolikim mogućnostima kvalitetnog osposobljavanja relevantnijim i usmjerenijim pružanjem usluga.
- (14) Navedeni problemi mogu se pokušati riješiti pružanjem izravne financijske potpore osobama, i to putem prava na osposobljavanje u okviru individualnih

⁶⁵ [Zaključci Vijeća od 8. lipnja 2020.](#) o prekvalifikaciji i unapređenju vještina kao temelju za povećanje održivosti i zapošljivosti u kontekstu podupiranja gospodarskog oporavka i socijalne kohezije.

⁶⁶ [Mišljenje ACVT-a o individualnim računima za učenje.](#)

računa za učenje te uspostavom širokog poticajnog okvira kojim im se omogućuje pristup mogućnostima osposobljavanja, informacijama, smjernicama, plaćenim dopustima za osposobljavanje i priznavanje ishoda osposobljavanja.

- (15) Odgovarajuće pravo na osposobljavanje trebalo bi definirati na nacionalnoj razini u skladu s potrebama osoba za osposobljavanjem, na primjer, omogućivanje priznatih aktivnosti osposobljavanja u vrijednosti od 30 sati godišnje za sve te u povećanoj vrijednosti od 50 sati godišnje za pojedince kojima je osposobljavanje najpotrebnije. Prilagodbom financiranja prema postojećim potrebama može se povećati učinkovitost inicijative. Države članice mogu uspostaviti dodatna prava na osposobljavanje za osobe kojima je pomoć najpotrebnija, ovisno o nacionalnom kontekstu i promjenjivom tržištu rada. Primjerice, države članice mogle bi dopuniti prava na individualnim računima za učenje u strateškim sektorima⁶⁷ kako bi poduprle zelenu i digitalnu tranziciju. Osim financijskih prava, relevantnost, korisnost i priznavanje programa osposobljavanja ključni su čimbenici koji utječu na njihovo pohađanje. O tim bi se pitanjima trebalo posavjetovati sa socijalnim partnerima i relevantnim dionicima.
- (16) Individualni računi za učenje trebali bi osobama omogućiti da prava na osposobljavanje akumuliraju i iskoriste u određenom razdoblju kako bi mogle pohađati dulje ili skuplje programe osposobljavanja ili se osposobljavati tijekom gospodarskog pada kao odgovor na nove potrebe za vještinama. Pojedinci bi svoja individualna prava na osposobljavanje trebali moći pohraniti neovisno o statusu na tržištu rada, radnom statusu ili promjeni zanimanja. Države članice trebale bi utvrditi pravila za istek prava kojima bi se polaznici poticali da ih u potpunosti iskoriste.
- (17) Osobama bi trebalo omogućiti da svoja individualna prava na osposobljavanje iskoriste čak i iz inozemstva ako pristupe priznatom i kvalitetnom osposobljavanju iz nacionalnog registra svojeg individualnog računa za učenje. Prenosivost prava među državama članicama dugoročno je poželjna značajka koju je potrebno dodatno istražiti.
- (18) Kako bi se pojedincima pomoglo da pronađu odgovarajući oblik osposobljavanja i tako povećala njihova motivacija za učenje te pristupanje mogućnostima profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja učenja, na raspolaganje bi trebalo staviti ažurirane javne registre priznatog osposobljavanja, i to putem namjenskih jedinstvenih nacionalnih digitalnih portala dostupnih svima, uključujući osobama s invaliditetom, te ih na odgovarajući način povezati s platformom Europass.
- (19) Individualne račune za učenje trebalo bi biti moguće upotrijebiti za pristup vrednovanju, uključujući mogućnostima procjene vještina. U nedavnoj evaluaciji Preporuke Vijeća o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja⁶⁸

⁶⁷ U Komunikaciji Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ažuriranje nove industrijske strategije za 2020.: izgradnja snažnijeg jedinstvenog tržišta za oporavak Europe” ([COM\(2021\) 350 final](#)) utvrđeno je 14 industrijskih ekosustava za namjensku potporu, uključujući razvoj vještina njihove sadašnje i buduće radne snage.

⁶⁸ Europska komisija (2020.), [Study supporting the evaluation of the Council Recommendation of 20 December 2012 on the validation of non-formal and informal learning](#) (Studija kojom se podupire evaluacija Preporuke Vijeća od 20. prosinca 2012. o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja).

uočava se znatan napredak, ali su i utvrđene trajne poteškoće i predložena rješenja. Naime, pojedincima je potrebno pružiti prilagođenu potporu te osigurati bolju koordinaciju s pružateljima usluga usmjerenja i učinkovito prilagođavanje inicijativa za vrednovanje skupinama u nepovoljnom položaju i ranjivim skupinama. Države članice trebale bi prema potrebi poticati dodjelu mikrokvifikacija, na temelju utvrđenih potreba i u skladu s europskim pristupom mikrokvifikacijama.

- (20) Ovom se Preporukom podupire provedba plaćenog dopusta za osposobljavanje. Pravilna primjena plaćenog dopusta za osposobljavanje, u skladu s Konvencijom Međunarodne organizacije rada o plaćenom dopustu za stručno osposobljavanje⁶⁹ (koju je ratificiralo 12 država članica), omogućilo bi radnicima da zadrže plaću ili zamjenski dohodak za vrijeme osposobljavanja u trajanju od nekoliko dana do nekoliko mjeseci. Države članice trebalo bi poticati da sa socijalnim partnerima započnu dijalog o mehanizmima kojima bi se zaposlenicima omogućilo da sudjeluju u osposobljavanju tijekom radnog vremena putem svojih individualnih računa za učenje. U tom pogledu trebalo bi uzeti u obzir specifičnu situaciju MSP-ova, a posebno mikropoduzeća.
- (21) Opsežne aktivnosti i kampanje otvaranja prema javnosti i informiranja ključne su za ostvarivanje visoke stope sudjelovanja odraslih osoba u mogućnostima učenja, posebno među skupinama s niskom razinom informiranosti o usavršavanju i prekvalifikaciji, kao što su one koje su najudaljenije od tržišta rada. Suradnja javnih tijela, socijalnih partnera, organizacija civilnog društva i drugih dionika, na temelju zajedničkog poimanja da su usavršavanje i prekvalifikacija sredstvo ulaganja, može povećati učinkovitost aktivnosti otvaranja prema javnosti i informiranja. Obraćanje pozornosti na pristupačnost trebalo bi olakšati sudjelovanje odraslih osoba s invaliditetom.
- (22) Mehanizmi praćenja i stalno poboljšavanje individualnih računa za učenje i poticajnog okvira ključni su za podupiranje provedbe. Naknadne prilagodbe mogle bi se odnositi na iznos individualnih prava na osposobljavanje, prioritetne skupine ili integraciju različitih elemenata poticajnog okvira prilagođenu korisniku.
- (23) Odgovarajuće financiranje ključna je značajka uspješnih sustava individualnih računa za učenje. Individualni računi za učenje trebali bi olakšati podjelu troškova među različitim izvorima financiranja, kao što su javna tijela i poslodavci, tako što će se različitim financijerima omogućiti da doprinesu pojedinom računu. Kombinacijom javnih i privatnih izvora financiranja trebala bi se osigurati održivost inicijative u državama članicama, što je ključno za njezin uspjeh. Time se olakšava prilagodba potpore i dodataka poslodavaca za zaposlenike, na dobrovoljnoj osnovi ili kao rezultat kolektivnih ugovora.
- (24) Sredstvima EU-a, kao što su Europski socijalni fond plus⁷⁰, Europski fond za regionalni razvoj, Fond za pravednu tranziciju i, prema potrebi, Mehanizam za

⁶⁹ Od 1. veljače 2020. prema preliminarnoj verziji ažurirane Cedefopove baze podataka [„Financiranje obrazovanja odraslih”](#) (ažurirana verzija u pripremi) predstavljenoj u Prilogu 8.2. [Konvenciju Međunarodne organizacije rada o plaćenom dopustu za stručno osposobljavanje](#) jedna od država članica posljednji je put ratificirala 1993.

⁷⁰ [Uredba \(EU\) 2021/1057](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. lipnja 2021. o uspostavi Europskog socijalnog fonda plus (ESF+) i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1296/2013, SL L 231, 30.6.2021., str. 21.–59.

oporavak i otpornost u okviru instrumenta Next Generation EU⁷¹, te prilagođenim stručnim znanjem u okviru Instrumenta za tehničku potporu može se poduprijeti uspostava individualnih računa za učenje i njihova poticajnog okvira. Taj se proces može poduprijeti i uzajamnim učenjem uz pomoć Komisije.

- (25) Ovom se Preporukom ne bi trebala dovoditi u pitanje isključiva nadležnost država članica s obzirom na organizaciju i sadržaj njihovih sustava obrazovanja ili osposobljavanja odraslih osoba. Ovom ih se Preporukom ne bi trebalo sprečavati u tome da zadrže ili uvedu odredbe o obrazovanju ili osposobljavanju odraslih osoba naprednije od onih koje se ovdje preporučuju.
- (26) Države članice trebale bi u osmišljavanje reformi uključiti socijalne partnere i dionike, uključujući organizacije civilnog društva. Ovom se Preporukom ne bi trebala ograničavati autonomija socijalnih partnera ako su oni odgovorni za uspostavu sustava osposobljavanja i upravljanje njima.
- (27) Mjere navedene u ovoj Preporuci ne bi trebale zamijeniti osposobljavanje koje pružaju poslodavci ili javne i privatne službe za zapošljavanje, javnu potporu ustanovama za obrazovanje i osposobljavanje ili druge vrste potpore.

DONIJELO JE OVU PREPORUKU:

Ciljevi

- 1. Cilj je ove Preporuke poduprijeti reforme država članica kako bi se većem broju odraslih osoba omogućilo da se uključe u osposobljavanje radi povećanja stope sudjelovanja i smanjenja nedostatka vještina. Time se pridonosi cilju EU-a da promiče visoko konkurentno socijalno tržišno gospodarstvo, s ciljem pune zaposlenosti i društvenog napretka. Konkretno, cilj joj je:
 - (a) pružiti potporu svim radno sposobnim odraslim osobama u pristupu osposobljavanju, uključujući radi promjene radnog mjesta i bez obzira na status na tržištu rada ili radni status;
 - (b) povećati poticaje i motivaciju pojedinaca za traženje osposobljavanja.
- 2. U tu svrhu preporučuje se da države članice uspostave individualne račune za učenje kao sredstvo kojim se osobama omogućuje sudjelovanje u osposobljavanju relevantnom za tržište rada te da uspostave poticajni okvir koji će obuhvaćati mogućnosti usmjeravanja i vrednovanja kako bi se promicalo učinkovito iskorištavanje mogućnosti osposobljavanja.

Područje primjene

⁷¹ Instrument [Next Generation EU](#) temelji se na iskorištavanju punog potencijala proračuna Unije, čime se podupire ponovna izgradnja zelenije, digitalnije i otpornije Europe.

3. Ova Preporuka obuhvaća radno sposobne odrasle osobe koje zakonito borave u nekoj državi članici, neovisno o razini obrazovanja, trenutačnom statusu na tržištu rada ili radnom statusu. Države članice trebale bi uspostaviti individualni račun za učenje za svaku osobu koja pripada toj skupini.

Iznimno od navedenog, pogranični radnici i samozaposlene osobe koji rade u državi članici u kojoj ne borave trebali bi biti obuhvaćeni okvirom države članice u kojoj rade.

Definicije

4. Za potrebe ove Preporuke primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „individualno pravo na osposobljavanje” znači pravo na pristup osobnom proračunu koji je pojedincu na raspolaganju za pokrivanje izravnih troškova osposobljavanja, usmjeravanja i savjetovanja relevantnih za tržište rada, procjene vještina ili vrednovanja prihvatljivih za financiranje;
- (b) „individualni račun za učenje” je način ostvarivanja individualnih prava na osposobljavanje. Riječ je o osobnom računu koji pojedincima omogućuje da s vremenom akumuliraju i čuvaju svoja prava kako bi ih iskoristili za bilo koju prihvatljivu mogućnost osposobljavanja, usmjeravanja ili vrednovanja koju smatraju najkorisnijom kad god to žele, u skladu s nacionalnim pravilima. Njime se osobi dodjeljuje potpuno vlasništvo nad pravima na osposobljavanje, bez obzira na izvor financiranja;
- (c) „prenosivost” individualnih prava na osposobljavanje znači da ta prava nakon što su dodijeljena ostaju u posjedu dotične osobe, među ostalim za vrijeme prelaska s jednog na drugo radno mjesto, s posla na učenje, iz zaposlenosti u nezaposlenost te između radne aktivnosti i neaktivnosti;
- (d) „poticajni okvir” obuhvaća potporu kojom se promiče učinkovito iskorištavanje individualnih prava na osposobljavanje. To uključuje mogućnosti profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja, nacionalni registar mogućnosti koje su prihvatljive za financiranje putem individualnih prava na osposobljavanje, jedinstveni nacionalni digitalni portal za pristup individualnom računu za učenje i nacionalnom registru te plaćeni dopust za osposobljavanje.

Individualni račun za učenje

5. Države članice trebale bi nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima i relevantnim dionicima uspostaviti individualni račun za učenje za svaku osobu obuhvaćenu područjem primjene ove inicijative.
6. Države članice trebale bi osigurati odgovarajuću dodjelu prava na godišnjoj razini za svaki individualni račun za učenje koja se mogu akumulirati i iskorištavati u određenom razdoblju kako bi se omogućilo opsežnije osposobljavanje.
7. Države članice trebale bi osigurati dodatna individualna prava na osposobljavanje za račune osoba kojima su najpotrebniji usavršavanje ili prekvalifikacija, na temelju nacionalnih ili sektorskih potreba, statusa osobe na tržištu rada, radnog ugovora ili razine kvalifikacije te svih drugih relevantnih okolnosti i u skladu s jasnim i transparentnim kriterijima, a nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima i relevantnim dionicima.

8. Države članice trebale bi pozvati poslodavce da osiguraju dodatna individualna prava na osposobljavanje za individualne račune za učenje svojih radnika i drugih osoba koje rade u njihovu industrijskom lancu vrijednosti, posebno onih koji rade u MSP-ovima.
9. Države članice trebale bi pozvati javne i privatne službe za zapošljavanje da osiguraju dodatna individualna prava na osposobljavanje za individualne račune za učenje osoba kojima su najpotrebniji usavršavanje i prekvalifikacija.
10. Države članice trebale bi odrediti uvjete pod kojima se individualna prava na osposobljavanje mogu akumulirati i čuvati kako bi se postigla ravnoteža između omogućivanja osobama da akumuliraju svoja prava radi financiranja duljih programa osposobljavanja i poticanja osoba na to da redovito iskorištavaju svoja prava za vrijeme cijelog radnog vijeka.
11. Države članice trebale bi osigurati da se individualna prava na osposobljavanje akumulirana na nekom računu u nekoj državi članici čuvaju ili da se mogu iskoristiti za prihvatljive mogućnosti osposobljavanja, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja u toj državi članici, čak i u razdobljima u kojima osoba živi u drugoj državi članici.

Poticajni okvir

Preporučuje se da države članice integriraju individualne račune za učenje u poticajni okvir koji uključuje:

– **Profesionalno usmjeravanje i vrednovanje**

12. Države članice trebale bi osigurati da usluge profesionalnog usmjeravanja i mogućnosti vrednovanja⁷², uključujući mogućnosti procjene vještina, osobno ili na internetu, budu dostupne i pristupačne svakom vlasniku individualnog računa za učenje, besplatno ili uz korištenje svojih individualnih prava na osposobljavanje.

– **Nacionalni registar mogućnosti prihvatljivog kvalitetnog osposobljavanja, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja**

13. Države članice trebale bi uspostaviti i ažurirati javni registar mogućnosti osposobljavanja, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja koje su prihvatljive za financiranje u okviru individualnih prava na osposobljavanje, u skladu s europskim modelom učenja. U taj bi registar trebalo uključiti i usluge profesionalnog usmjeravanja te mogućnosti vrednovanja koje države članice pružaju pojedincima.
14. Države članice trebale bi uspostaviti i objaviti jasna pravila za uključivanje u registar različitih oblika mogućnosti osposobljavanja relevantnih za tržište rada, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja, na temelju transparentnih zahtjeva u pogledu kvalitete i informacija o vještinama te u suradnji sa socijalnim partnerima i relevantnim dionicima. Trebale bi ih redovito preispitivati kako bi se osiguralo da odgovaraju potrebama tržišta rada.

⁷² U skladu s Preporukom Vijeća od 20. prosinca 2012. o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja. SL C 398, 22.12.2012., str. 1.–5.

15. Države članice trebale bi poticati pružatelje mogućnosti formalnog i neformalnog učenja da razviju i prošire svoju ponudu na temelju utvrđenih potreba, među ostalim dodjelom, prema potrebi, mikrokvalifikacija u skladu s pristupom EU-a⁷³ te primjenom okvira kompetencija na razini EU-a i na nacionalnoj razini.
16. Države članice trebale bi pozvati socijalne partnere i relevantne dionike da sudjeluju u postupku utvrđivanja kriterija prihvatljivosti za osposobljavanje koje je uključeno u registar.
17. Države članice trebale bi na transparentan način učiniti svoj nacionalni registar dostupnim za mogućnosti osposobljavanja koje nude pružatelji u drugim zemljama.

– **Jedinstveni nacionalni digitalni portal koji podržava individualne račune za učenje**

18. Države članice trebale bi pojedincima omogućiti pristup njihovu individualnom računu za učenje i jednostavno upravljanje registrom te im u tome pomoći, među ostalim sigurnom elektroničkom autentikacijom na pristupačnom⁷⁴ jedinstvenom nacionalnom digitalnom portalu⁷⁵ kojem se može lako pristupiti s mobilnih uređaja i koji bi trebao biti povezan s platformom Europass.

– **Plaćeni dopust za osposobljavanje**

19. Države članice trebale bi sa socijalnim partnerima započeti dijalog o mehanizmima kojima bi se zaposlenicima omogućilo da sudjeluju u osposobljavanju tijekom radnog vremena putem svojih individualnih računa za učenje.
20. Države članice trebale bi uvesti odredbe o plaćenom dopustu za osposobljavanje ili preispitati primjerenost postojećih odredaba, u skladu s Konvencijom Međunarodne organizacije rada o plaćenom dopustu za obrazovanje, uzimajući u obzir:
 - (a) da su time obuhvaćene sve vrste radnih odnosa, kao i samozaposlene osobe;
 - (b) financijsku i nefinancijsku potporu poslodavcima (posebno malim i srednjim poduzećima) čiji zaposlenici koriste plaćeni dopust za osposobljavanje;
 - (c) potrebu da se osigura učinkovita provedba takvih odredbi.

Otvaranje prema javnosti i informiranje

21. Države članice trebale bi zajedno sa socijalnim partnerima, organizacijama civilnog društva, regionalnim i lokalnim organizacijama i drugim relevantnim akterima provoditi niz aktivnosti i kampanja otvaranja prema javnosti i informiranja koje su prilagođene potrebama potencijalnih korisnika programa za individualne račune za učenje, posebno onima kojima su najpotrebniji usavršavanje i prekvalifikacija, kao što je definirano na nacionalnoj razini, kako bi se na taj način informirali i motivirali

⁷³ U skladu s Preporukom Vijeća o mikrokvalifikacijama za cjeloživotno učenje i zapošljivost.

⁷⁴ U skladu sa zahtjevima za pristupačnost Direktive (EU) 2019/882 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o zahtjevima za pristupačnost proizvoda i usluga, SL L 151, 7.6.2019., str. 70.–115.

⁷⁵ Portali bi se trebali uspostaviti u skladu s načelima Komunikacije Komisije o europskom okviru za interoperabilnost, [COM\(2017\) 134 final](#).

prihvatljivi pojedinci o njihovim pravima i koristima u pogledu individualnih računa za učenje i poticajnog okvira. Aktivnosti informiranja trebale bi se posebno odnositi na radnike u MSP-ovima.

Praćenje i stalno poboljšavanje

22. Države članice trebale bi sustavno pratiti i ocjenjivati funkcioniranje individualnih računa za učenje i poticajnog okvira te prema potrebi vršiti prilagodbe kako bi se postigao cilj ove Preporuke na najučinkovitiji način, na primjer u pogledu iznosa prava na osposobljavanje, definicije pojedinaca kojima su najpotrebniji usavršavanje i prekvalifikacija te integracije različitih elemenata poticajnog okvira prilagođene korisniku. U tom bi se postupku trebalo savjetovati sa socijalnim partnerima i relevantnim dionicima.

Financiranje

23. Države članice trebale bi osigurati odgovarajuće i održivo financiranje individualnih računa za učenje, uzimajući u obzir nacionalne okolnosti, uz posebnu pozornost usmjerenu na MSP-ove.
24. Države članice trebale bi olakšati kombiniranje različitih javnih i privatnih izvora financiranja radi doprinosa individualnim pravima na osposobljavanje, među ostalim rezultatima pregovora socijalnih partnera.
25. Države članice trebale bi osigurati odgovarajuće i održivo financiranje poticajnog okvira i prethodno navedenih aktivnosti otvaranja prema javnosti i informiranja.
26. Države članice trebale bi u što većoj mjeri i što učinkovitije koristiti fondove i instrumente EU-a, posebno Europski socijalni fond plus, Europski fond za regionalni razvoj i Fond za pravednu tranziciju, Mehanizam za oporavak i otpornost i Instrument za tehničku potporu radi:
- (a) uspostavljanja nacionalnih individualnih računa za učenje koji su integrirani u poticajni okvir, među ostalim razvojem jedinstvenog nacionalnog digitalnog portala za individualne račune za učenje i povezane priznate usluge te uspostavom nacionalnih registara priznatih osposobljavanja;
 - (b) osiguravanja dodatnih individualnih prava na osposobljavanje u okviru računa onih kojima su usavršavanje i prekvalifikacija najpotrebniji, odražavajući pritom prioritete EU-a, među ostalim za zelenu i digitalnu tranziciju;
 - (c) uspostavljanja i pružanja mogućnosti profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja;
 - (d) organiziranja aktivnosti otvaranja prema javnosti i informiranja.

Potpore Unije

27. Vijeće pozdravlja namjeru Komisije da podupre provedbu ove Preporuke primjenom stručnog znanja Europskog centra za razvoj strukovnog osposobljavanja (Cedefop), Europske zaklade za osposobljavanje (ETF), Europske zaklade za poboljšanje životnih i radnih uvjeta (Eurofound) i Europskog nadzornog tijela za rad (ELA):
- (a) olakšavanjem uzajamnog učenja među državama članicama radi potpore oblikovanju i provedbi odgovarajućih reformi za provedbu ove Preporuke;

- (b) širenjem baze znanja o individualnim računima za učenje i povezanim pitanjima te izradom relevantnih smjernica;
- (c) istraživanjem daljnjeg razvoja u okviru platforme Europass, posebno kako bi se osigurala interoperabilnost s jedinstvenim nacionalnim digitalnim portalima za individualne račune za učenje te isticanjem mogućnosti učenja, profesionalnog usmjeravanja i vrednovanja na koje se mogu primijeniti različita nacionalna individualna prava na osposobljavanje.

Izvješćivanje i evaluacija

- 28. Države članice trebale bi što prije provesti načela utvrđena u ovoj Preporuci i dostaviti Komisiji plan kojim se utvrđuju odgovarajuće mjere koje je potrebno poduzeti na nacionalnoj razini do *(unijeti datum koji odgovara razdoblju od 12 mjeseci nakon što Vijeće donese Preporuku)*. Napredak u provedbi planova potrebno je pratiti u kontekstu multilateralnog nadzora u Odboru za zapošljavanje kao dio ciklusa europskog semestra. U okviru za praćenje koriste se, prema potrebi, informacije koje su već prikupljene u sklopu drugih okvira za praćenje te se izbjegava udvostručavanje.
- 29. Do *(unijeti datum – dvanaest mjeseci nakon što Vijeće donese Preporuku)* Komisija i Odbor za zapošljavanje trebali bi zajednički uspostaviti okvir za praćenje s dogovorenim zajedničkim kvantitativnim i kvalitativnim pokazateljima za procjenu provedbe ove Preporuke i njezinih ishoda te mehanizme praćenja koji omogućuju njezino preispitivanje. Komisija bi trebala osigurati da se u tom okviru za praćenje upotrebljavaju dokazi iz drugih okvira EU-a za praćenje te da se njime ne stvara nepotrebno administrativno opterećenje.
- 30. Komisija bi trebala u suradnji s državama članicama te nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima i relevantnim dionicima procijeniti i ocijeniti napredak u provedbi ove Preporuke te o tom napretku izvijestiti Vijeće u roku od pet godina od datuma njezina donošenja. Pri procjeni relevantnosti inicijative ta bi se evaluacija mogla odnositi i na prenosivost individualnih prava na osposobljavanje među državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*